

Arrest

nr. 317 192 van 25 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. KEULEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een etnische Albanese bent afkomstig uit Pristina, Kosovo en u de Kosovaarse nationaliteit heeft.

U bent geboren als vrouw, maar u voelde zich steeds een man. Uw familie wist dit niet, maar omwille van uw kledij en stijl werd u tijdens uw kindertijd door uw ouders fysiek en psychologisch mishandeld. Ook enkele van uw oudere broers deden hieraan mee. Het fysieke geweld stopte wanneer u 16 jaar was, maar zij bleven u vernederen. Wanneer u 18 jaar was, ging u studeren in Pristina waar u ging wonen, maar uw oudste broer P. (...) bleef u controleren. Zo koos hij uw studierichting of nam hij uw gsm af. Dit bleef duren tot 2014, 2015 of 2016. Hierna bleef uw familie onder druk zetten omwille van uw kledij en houding. U durfde de politie hiervoor niet te contacteren.

U die zich kleepte zoals u wou, werd vaak beledigd door anderen, zowel op straat als door collega's. U werd ook bespuwd en één keer fysiek aangevallen door vreemden in 2018. Eind 2019, begin 2020 werd ook de zaak die u uitbaatte twee keer beschadigd, waarbij er lesbienne werd geschreven op de muur. Na de tweede keer deed u een aangifte bij de politie, maar zij deden niets.

Op 5/8/2022 bedreigde uw vader u met een wapen. Hij legde een aantal kogels op tafel en stelde u voor de keuze om ofwel zelfmoord te plegen ofwel vermoord te worden door hem. U besloot hierna het land te verlaten en vroeg een visum aan.

Op 10/01/2023 verliet u Kosovo met de bus en reisde u met een visum naar Italië. Hier vertelde u uw twee broers dat u een transitie wou ondergaan. Zij waren hier echter tegen en op 25/01/2023 reisde u verder naar België. Op 27/01/2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

In België wordt u intussen begeleid in uw transitie. U vreest dat uw familie, met name uw vader en broers, in Kosovo dit niet zullen aanvaarden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele paspoort; uw originele identiteitskaart; uw originele rijbewijs; een kopie van een Kosovaars psychologisch rapport d.d. 14/09/2013; een kopie van een brief van Centre for Equality and Liberty Kosova d.d. 20/02/2023; een brief van een Belgische psycholoog d.d. 9/12/2023; een kopie van een brief van een Belgisch therapeut d.d. 18/06/2024; kopieën van verschillende Belgische (medische) documenten betreffende uw transitie; de wikipediapagina van en berichten betreffende Kosovaars parlamentslid Duda Balje; verschillende nieuwsberichten en rapporten betreffende de situatie van de LGBTI+ gemeenschap in Kosovo; vier foto's en medische documenten betreffende het incident waarbij u verwond raakte in februari 2018; een kopie van uw bachelordiploma; een brief van Merhaba en een attest van deelname aan een activiteit van Come to be asbl; twee foto's van u en uw ex-partner; verschillende foto's van u als kind alsook van uw familie; drie foto's van uw lokaal in Pristina; twee gesimuleerde foto's van u als man.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u vroeg om een vrouwelijke medewerker (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een vrouwelijke medewerker toegekend.

U verklaarde voorts dat u na uw aankomst in België een jaar bij een psycholoog ging. U stopte hiermee omdat u nu bij een therapeut gaat waardoor het moeilijk was om bij beiden te gaan (CGVS, p. 2). Ter staving van uw bezoeken aan deze psycholoog legt u hiervan een brief neer waarin wordt gesteld dat u lijdt aan een ernstige depressie die zich uit door droefheid, pessimisme, agitatie, energieverlies en moeheid en er ook sprake is van de aanwezigheid van een post-traumatische stress die zich manifesteert door het vermijden van stressvolle gebeurtenissen en herbeleving. Deze brief dateert evenwel van 9/12/2023 waardoor dit verslag niet als een actuele weergave gezien kan worden. Voorts kan uit dit verslag niet afgeleid worden welke invloed deze kunnen hebben op uw deelname aan onderhavige procedure. Voorts legde u ook een opvolgingsrapport neer van Part 1.2.3 vzw, d.d. 18/06/2024, waar u heden wordt opgevolgd, waarin wordt gesteld dat u een zware posttraumatische stressstoornis heeft en u lijdt aan een depressie gekenmerkt door een angststoornis, zware droefheid, slapeloosheid en zelfmoordgedachten. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat mevr. M. G. (...), die het attest ondertekende, op de website van Parts 1.2.3. vzw enkel gekend staat als therapeut, een titel die niet beschermd is, en bijgevolg dus geen diagnose kan stellen. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Er werd u, indien u daar nood aan had, aangeboden om een pauze te nemen (CGVS, p. 3).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Kosovo vastgesteld als een veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Ten eerste ondermijnt uw houding een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

- Hoewel u verklaarde dat de doodsb bedreiging van uw vader in augustus 2022 voor u de aanleiding vormde om Kosovo te verlaten, verliet u Kosovo pas in januari 2023 (CGVS, p. 7). Gelet op de ernst van de door u beweerde bedreiging door uw vader, kunnen uw verklaringen dat u die reeds een visum voor Italië bekam in oktober 2022, maar wachtte tot januari 2023 om een goedkoop ticket te kunnen kopen en ook uw laatste loon te kunnen krijgen (CGVS, p. 7), moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een urgente vrees.

- U verbleef vervolgens bijna drie weken in Italië zonder hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 5). Uw verklaring dat u dit niet deed omdat de conservatieven net aan de macht waren gekomen en u onderzoek had gedaan naar welke landen de beste optie waren voor u (CGVS, p. 5), volstaat hier niet. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden.

Ten tweede maakte u niet aannemelijk dat u in Kosovo omwille van de door u aangehaalde problemen die u er kende omwille van uw genderidentiteit – u bent heden in transitie - geen beroep zou kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

- U verklaarde dat u sinds uw kindertijd problemen kende met uw familie omwille van uw uiterlijk en gedrag waarbij u als kind door uw ouders en twee van uw broer geslagen werd en u later op andere manieren bleven controleren en vernederen. Uw vader bedreigde u ten slotte in augustus 2022 met de dood (CGVS, p. 7, 9-10). U ging, noch als minderjarige noch als meerderjarige, hiervoor niet naar de autoriteiten omwille van dit fysiek en of psychologisch geweld omdat dit het nog erger zou maken, u niet durfde en de politie u zou uitlachen (CGVS 10-11). Hierbij dient aangestipt te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. U wees er voorts op dat Kosovo een klein land is en iedereen steun biedt aan uw vader, maar u kon dit niet concreet maken en verwees enkel naar familieleden die bij de politie werkzaam waren (CGVS, p. 11). Dat uw vader/familie personen kent bij de autoriteiten volstaat niet om te besluiten dat hij/zij deze ook in uw nadeel kan/kunnen manipuleren.

- U verklaarde voorts dat u beledigd werd door mensen op straat en op uw werkplekken, u werd soms ook bespuwd in 2018 werd u geslagen voor uw appartement (CGVS, p. 11-13). Hiervoor ging u evenmin naar de autoriteiten omdat u meende dat zij zouden zeggen dat u dit verdiend had (CGVS, p. 14). Dit is evenwel een blote bewering en wederom dient er op gewezen te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden.

- U verklaarde dat u wel naar de politie ging begin 2020 wanneer het lokaal dat u uitbaatte twee keer beschadigd werd na homofoob geweld (CGVS, p. 13). Hoewel u stelde dat de politie niets deed, kaartte u dit gebrekkige politietoediening evenwel nergens aan (CGVS, p. 13-14).

- U stelde voorts dat omdat u nu in transitie bent uw familie, met name uw vader en broers, dit niet zullen aanvaarden en uw vader u zal vermoorden. U zou hiervoor niet naar de politie kunnen stappen omdat de wet er niet belangrijk is en mensen daar gewapend zijn (CGVS, p. 14-15). Dit is evenwel een blote uitspraak die weerlegt wordt door onderstaande informatie.

Immers uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo

(Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kosovo een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog niveau heeft ontwikkeld. Zo is er een grondwettelijke bescherming tegen discriminatie van LGBTI. De Kosovaarse autoriteiten nemen bovendien geen standpunten in tegen LGBTI en nemen ook geen maatregelen tegen LGBTI. Sinds april 2019 worden in de vernieuwde Kosovaarse Strafwet misdrijven op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit als haatmisdrijven beschouwd. Bovendien wordt ook elk strafbaar feit dat tegen een persoon wordt gepleegd vanwege zijn seksuele geaardheid of genderidentiteit in de strafprocedures als een verzwarende omstandigheid beschouwd. Dit heeft ontegensprekelijk de bescherming van leden van de LGBTI-gemeenschap versterkt. In 2019 is voor het eerst ook een rechtszaak ingeleid op grond van haattaal tegen LGBTI-personen. Nog in 2019 werd door de Advisory and Coordination Group voor de LGBTI-gemeenschap een nieuw actieplan voor de periode 2019-2022 uitgewerkt. Ngo's ondernemen intussen ook andere initiatieven om de Kosovaarse maatschappij te sensibiliseren inzake de rechten van de LGBTI-gemeenschap. Er is tevens een sterke samenwerking tussen de LGBTI-organisaties en de Kosovaarse politie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat ondanks dit alles een groot deel van de Kosovaarse bevolking het hebben van een andere seksualiteit nog steeds erg stigmatiseert en dat discriminatie, verbaal geweld en fysiek geweld tegenover LGBTI voorkomen. De informatie maakt weliswaar duidelijk dat, als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld, de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk voor bescherming kunnen en willen zorgen en dat de politie over het algemeen, wanneer aangifte wordt gedaan, zal ingrijpen. Hoewel het niet uit te sluiten valt dat individuen tewerkgesteld bij de Kosovaarse autoriteiten een negatieve houding uiten ten opzichte van LGBTI, moet worden opgemerkt dat dit niet betekent dat het geheel van de Kosovaarse autoriteiten a priori onwillig zou zijn om hulp te bieden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Wat betreft de door u neergelegde informatie over de algemene situatie van LGBTI+ gemeenschap in Kosovo, met name artikelen, rapporten en een Wikipediapagina over Duda Balje, erkent het CGVS dat de LGBTI+ gemeenschap in Kosovo met moeilijkheden wordt geconfronteerd, maar dit doet geen afbreuk aan uw persoonlijke beschermingsmogelijkheden.

Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u in Kosovo wel degelijk een zelfstandig leven uitbouwde.

- Hoewel u verklaarde dat uw oudste broer u controleerde tot 2014, 2015 of 2016 en u vervolgens wel onderdruk bleef staan van uw familie omwille van uw houding en kledij (CGVS, p. 10), is het bevreemdend u wel steeds vrijwillig terugkeerde naar hen omdat u uw moeder miste (CGVS, p. 10). Te meer omdat u tegelijkertijd wel verklaarde in de mogelijkheid te verkeren om hen soms maandenlang niet te bezoeken (CGVS, p. 10).

- Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u, die reeds in Kosovo droeg wat u wou (CGVS, p. 12), al geruime tijd zelfstandig alleen woonde in een eigen huurwoning. U behaalde voorts een diploma hoger onderwijs en had steeds werk in de horeca (CGVS, p. 4-5). U had er voorts ook verschillende relaties (CGVS, p. 12)

- Hoewel u zelf niet aan hen vertelde over uw trans zijn, blijkt dat u in Kosovo wel degelijk in contact stond met andere transpersonen die zich bovendien op een actieve manier inzetten voor de LGBTI+ gemeenschap. U werd bovendien door hen uitgenodigd op verschillende (besloten) activiteiten (CGVS, p. 12, 13).

Ten vierde dient wat betreft dat u momenteel in België in transitie bent en dat deze mogelijkheid niet bestaat in Kosovo er op gewezen te worden dat dit motief geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u in het verleden reeds een psycholoog in Kosovo raadpleegde om uw identiteit te leren kennen (CGVS, p. 3). Uit niets blijkt dat u indien nodig wederom hierop een beroep kan doen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Paragraaf

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

- *Uw identiteit en uw scholing worden hier niet betwist.*
- *Uw genderidentiteit noch uw transitie worden hier evenmin betwist.*
- *De attesten van de psycholoog en de therapeut in België werden reeds hierboven besproken.*
- *Dat u zowel in Kosovo als in België in contact stond met LGBTI+ organisaties wordt niet betwist, maar aan de weergaven van uw relaas hierin kan geen enkele objectieve bewijswaarde worden gehecht.*
- *De informatie betreffende de algemene situatie van de LGBTI+ gemeenschap in Kosovo werd reeds hierboven besproken.*
- *De foto's en medische documenten uit 2018 vertellen evenwel niets over de omstandigheden waarin dit incident plaatsvond.*
- *De foto's van u en uw ex-partner, u als kind met en zonder uw familie, uw vader en u als man tonen enkel dit.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel".

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.5. Bij terugkeer naar Kosovo vreest verzoekende partij haar familie waarmee zij in het verleden reeds problemen kende omwille van haar kleding en houding en die niet zullen aanvaarden dat zij in transitie is (notities CGVS, p. 7-10 en 14). Voorts geeft zij aan dat zij in Kosovo vaak beledigd werd door anderen, zowel op straat als door collega's (notities CGVS, p. 11). In 2018 werd zij tevens een keer aangevallen door vreemden en eind 2019/begin 2020 werd de zaak die zij uitbaatte twee keer beschadigd (notities CGVS, p. 13). Nadat haar vader haar op 5 augustus 2022 met een wapen bedreigde, besloot zij Kosovo te verlaten (notities CGVS, p. 7). Ten slotte merkt zij nog op dat de hormoonbehandeling voor haar transitie niet voorhanden is in Kosovo (notities CGVS, p. 8).

2.2.6. Vooreerst is de Raad evenwel van oordeel dat de commissaris-generaal dient te worden gevolgd waar deze in de bestreden beslissing motiveert dat de houding van verzoekende partij allerminst in overeenstemming te brengen is met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het lopen van een reëel risico op ernstige schade. In dit verband worden immers volgende terechte vaststellingen gedaan: *“Ten eerste ondermijnt uw houding een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.*

- Hoewel u verklaarde dat de doodsb bedreiging van uw vader in augustus 2022 voor u de aanleiding vormde om Kosovo te verlaten, verliet u Kosovo pas in januari 2023 (CGVS, p. 7). Gelet op de ernst van de door u beweerde bedreiging door uw vader, kunnen uw verklaringen dat u die reeds een visum voor Italië bekam in oktober 2022, maar wachtte tot januari 2023 om een goedkoop ticket te kunnen kopen en ook uw laatste loon te kunnen krijgen (CGVS, p. 7), moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een urgente vrees.*
- U verbleef vervolgens bijna drie weken in Italië zonder hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 5). Uw verklaring dat u dit niet deed omdat de conservatieven net aan de macht waren gekomen en u onderzoek had gedaan naar welke landen de beste optie waren voor u (CGVS, p. 5), volstaat hier niet. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden.”*

Het verweer van verzoekende partij dat zij aanvankelijk hoopte dat de situatie zou verbeteren en/of op een vreedzame manier kon worden opgelost alsook dat zij tijd nodig had om de shock te verwerken, de ernst te

begrijpen en haar land en familie los te laten, biedt geenszins soelaas, gelet op de ernst van de door haar beweerde bedreiging door haar vader. In alle redelijkheid mag worden aangenomen dat indien zij daadwerkelijk met de dood werd bedreigd door haar vader in augustus 2022, zij zichzelf zo snel mogelijk in veiligheid zou brengen. Evenwel wachtte zij nog tot januari 2023 om daadwerkelijk haar land te verlaten, terwijl zij nochtans reeds in oktober 2022 een visum voor Italië bewam. Van enige hoogdringendheid om haar land te verlaten was aldus geenszins sprake, hetgeen haaks staat op de door haar beweerde vrees voor haar vader.

Inzake het feit dat zij in Italië geen verzoek om internationale bescherming indiende, merkt verzoekende partij op dat zij daar niet veilig was nu haar broers, waarbij zij in Italië verbleef, zich niet konden vinden in haar plannen om in transitie te gaan, doch de Raad wijst erop dat uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud niet blijkt dat zij een vrees koesterde ten aanzien van haar broers in Italië en er daarom geen verzoek om internationale bescherming indiende. Immers gaf zij aldaar als reden voor het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in Italië slechts aan dit niet te hebben gedaan omdat de conservatieven net aan de macht waren gekomen (notities CGVS, p. 5). Dat zij geen vrees koestert voor haar broers die in Italië wonen, blijkt ook uit het feit op zich dat zij na haar vlucht uit Kosovo, uit vrees voor haar vader, naar hen toeging om de situatie met hen te bespreken (notities CGVS, p. 5). Uit haar verklaringen blijkt weliswaar dat haar broers hierover niet wilden spreken en haar niet steunden (notities CGVS, p. 5), doch geenszins dat hun reactie/houding van die aard was dat haar veiligheid in het gedrang zou zijn geweest. Zij het overigens opgemerkt dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangaf dat één van deze twee broers, met name haar jongste broer, haar altijd heeft gesteund (vragenlijst CGVS, p. 3). Tevens gaf zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aan nog steeds contact met hem te onderhouden (notities CGVS, p. 4). Dat zij in Italië niet verzocht om internationale bescherming uit vrees voor haar broers die er wonen, betreft dan ook een allerm minst overtuigende post-factumverklaring.

2.2.7. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen die zij er kende omwille van haar genderidentiteit, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en /of hogere autoriteiten. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: *“Ten tweede maakte u niet aannemelijk dat u in Kosovo omwille van de door u aangehaalde problemen die u er kende omwille van uw genderidentiteit – u bent heden in transitie - geen beroep zou kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.*

- *U verklaarde dat u sinds uw kindertijd problemen kende met uw familie omwille van uw uiterlijk en gedrag waarbij u als kind door uw ouders en twee van uw broer geslagen werd en u later op andere manieren bleven controleren en vernederen. Uw vader bedreigde u ten slotte in augustus 2022 met de dood (CGVS, p. 7, 9-10). U ging, noch als minderjarige noch als meerderjarige, hiervoor niet naar de autoriteiten omwille van dit fysiek en of psychologisch geweld omdat dit het nog erger zou maken, u niet durfde en de politie u zou uitlachen (CGVS 10-11). Hierbij dient aangestipt te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. U wees er voorts op dat Kosovo een klein land is en iedereen steun biedt aan uw vader, maar u kon dit niet concreet maken en verwees enkel naar familieleden die bij de politie werkzaam waren (CGVS, p. 11). Dat uw vader/familie personen kent bij de autoriteiten volstaat niet om te besluiten dat hij/zij deze ook in uw nadeel kan/kunnen manipuleren.*
- *U verklaarde voorts dat u beledigd werd door mensen op straat en op uw werkplekken, u werd soms ook bespuwd in 2018 werd u geslagen voor uw appartement (CGVS, p. 11-13). Hiervoor ging u evenmin naar de autoriteiten omdat u meende dat zij zouden zeggen dat u dit verdiend had (CGVS, p. 14). Dit is evenwel een blote bewering en wederom dient er op gewezen te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden.*
- *U verklaarde dat u wel naar de politie ging begin 2020 wanneer het lokaal dat u uitbaatte twee keer beschadigd werd na homofoob geweld (CGVS, p. 13). Hoewel u stelde dat de politie niets deed, kaartte u dit gebrekkige politieoptreden evenwel nergens aan (CGVS, p. 13-14).*
- *U stelde voorts dat omdat u nu in transitie bent uw familie, met name uw vader en broers, dit niet zullen aanvaarden en uw vader u zal vermoorden. U zou hiervoor niet naar de politie kunnen stappen omdat de wet er niet belangrijk is en mensen daar gewapend zijn (CGVS, p. 14-15). Dit is evenwel een blote uitspraak die weerlegd wordt door onderstaande informatie.*

Immers uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is

geworden maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kosovo een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog niveau heeft ontwikkeld. Zo is er een grondwettelijke bescherming tegen discriminatie van LGBTI. De Kosovaarse autoriteiten nemen bovendien geen standpunten in tegen LGBTI en nemen ook geen maatregelen tegen LGBTI. Sinds april 2019 worden in de vernieuwde Kosovaarse Strafwet misdrijven op basis van seksuele geaardheid of genderidentiteit als haatmisdrijven beschouwd. Bovendien wordt ook elk strafbaar feit dat tegen een persoon wordt gepleegd vanwege zijn seksuele geaardheid of genderidentiteit in de strafprocedures als een verzwarende omstandigheid beschouwd. Dit heeft ontegensprekelijk de bescherming van leden van de LGBTI-gemeenschap versterkt. In 2019 is voor het eerst ook een rechtszaak ingeleid op grond van haattaal tegen LGBTI-persoon. Nog in 2019 werd door de Advisory and Coordination Group voor de LGBTI-gemeenschap een nieuw actieplan voor de periode 2019-2022 uitgewerkt. Ngo's ondernemen intussen ook andere initiatieven om de Kosovaarse maatschappij te sensibiliseren inzake de rechten van de LGBTI-gemeenschap. Er is tevens een sterke samenwerking tussen de LGBTI-organisaties en de Kosovaarse politie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat ondanks dit alles een groot deel van de Kosovaarse bevolking het hebben van een andere seksualiteit nog steeds erg stigmatiseert en dat discriminatie, verbaal geweld en fysiek geweld tegenover LGBTI voorkomen. De informatie maakt weliswaar duidelijk dat, als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld, de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk voor bescherming kunnen en willen zorgen en dat de politie over het algemeen, wanneer aangifte wordt gedaan, zal ingrijpen. Hoewel het niet uit te sluiten valt dat individuen tewerkgesteld bij de Kosovaarse autoriteiten een negatieve houding uiten ten opzichte van LGBTI, moet worden opgemerkt dat dit niet betekent dat het geheel van de Kosovaarse autoriteiten a priori onwillig zou zijn om hulp te bieden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Wat betreft de door u neergelegde informatie over de algemene situatie van LGBTI+ gemeenschap in Kosovo, met name artikelen, rapporten en een Wikipediapagina over Duda Balje, erkent het CGVS dat de

LGBTI+ gemeenschap in Kosovo met moeilijkheden wordt geconfronteerd, maar dit doet geen afbreuk aan uw persoonlijke beschermingsmogelijkheden.”

Verzoekende partij slaagt er niet in deze vaststelling *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Vooreerst kan zij niet volstaan met de loutere herhaling dat haar vader verschillende mensen kent binnen de politie en dat zij wel degelijk beroep gedaan heeft op politiediensten na de problemen op haar werkplaats maar dat hiermee niets werd gedaan, nu dienaangaande in de bestreden beslissing reeds terecht opgemerkt wordt dat (i) het loutere gegeven dat haar vader personen kent bij de autoriteiten niet volstaat om te besluiten dat hij deze ook in haar nadeel kan manipuleren en (ii) zij het door haar vermeende gebrekkige politieoptreden nergens heeft aangekaart. De Raad onderstreept in dit verband dat uit bovenvermelde informatie blijkt dat er in Kosovo verschillende mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Verzoekende partij heeft deze mogelijkheden evenwel geheel onbenut gelaten en biedt geen overtuigende verklaring voor haar nalaten.

Ook met haar betoog dat in Kosovo *“personen die afwijken van de traditionele gendernormen vaak geconfronteerd (worden) met ernstige discriminatie, geweld en marginalisatie”* en dat de Kosovaarse samenleving in het algemeen zeer onverdraagzaam is tegenover transgenders, doet zij geenszins *in concreto* afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane motivering omtrent de beschermingsmogelijkheden die wel degelijk in Kosovo aanwezig zijn.

Ten slotte oppert zij dat de Kosovaarse overheid onvoldoende bescherming en steun biedt aan transgenders en dat klachten over geweld en discriminatie zelden serieus worden genomen of adequaat worden behandeld. De Raad stelt evenwel vast dat zij desbetreffend niet verder komt dan blote beweringen en nalaat andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij haar motivering inzake de in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden steunt, met name de *“COI Focus”* betreffende *“Kosovo. Algemene Situatie”* van 5 december 2023, niet langer correct en/of actueel is.

2.2.8. Dient er tevens nog op te worden gewezen dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij in Kosovo in staat bleek te zijn een zelfstandig leven uit te bouwen. De commissaris-generaal stelt dienaangaande immers op goede gronden het volgende: *“Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u in Kosovo wel degelijk een zelfstandig leven uitbouwde.*

- *Hoewel u verklaarde dat uw oudste broer u controleerde tot 2014, 2015 of 2016 en u vervolgens wel onderdruk bleef staan van uw familie omwille van uw houding en kledij (CGVS, p. 10), is het bevreemdend u wel steeds vrijwillig terugkeerde naar hen omdat u uw moeder miste (CGVS, p. 10). Te meer omdat u tegelijkertijd wel verklaarde in de mogelijkheid te verkeren om hen soms maandenlang niet te bezoeken (CGVS, p. 10).*
- *Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u, die reeds in Kosovo droeg wat u wou (CGVS, p. 12), al geruime tijd zelfstandig alleen woonde in een eigen huurwoning. U behaalde voorts een diploma hoger onderwijs en had steeds werk in de horeca (CGVS, p. 4-5). U had er voorts ook verschillende relaties (CGVS, p. 12)*
- *Hoewel u zelf niet aan hen vertelde over uw trans zijn, blijkt dat u in Kosovo wel degelijk in contact stond met andere transpersonen die zich bovendien op een actieve manier inzetten voor de LGBTI+ gemeenschap. U werd bovendien door hen uitgenodigd op verschillende (besloten) activiteiten (CGVS, p. 12, 13).”*

Met een loutere verwijzing naar het belang van familiebanden binnen de Kosovaarse samenleving, ongeacht persoonlijke conflicten of trauma's, verklaart verzoekende partij geenszins afdoende waarom zij steeds vrijwillig terugkeerde naar haar familie, terwijl zij nochtans in de mogelijkheid verkeerde om hen soms maandenlang niet te bezoeken. Dat zij telkens vrijwillig terugkeerde naar haar familie, relateert wel degelijk de ernst van de druk die haar familie op haar zou hebben uitgeoefend omwille van haar houding en kledij. Ook uit het gegeven dat zij zelfstandig alleen woonde, een eigen huurwoning had, een diploma hoger onderwijs behaalde, steeds werk had in de horeca, verschillende relaties had en ook contact had met andere transpersonen, blijkt allerm minst dat haar familie een sterke controle over haar hadden en een dermate grote druk op haar uitoefende dat haar het leven onmogelijk werd gemaakt.

2.2.9. Wat ten slotte nog het gegeven betreft dat zij momenteel in België in transitie is en dat deze mogelijkheid niet bestaat in Kosovo, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal in dit verband terecht het volgende motiveert in de bestreden beslissing: *“Ten vierde dient wat betreft dat u momenteel in België in transitie bent en dat deze mogelijkheid niet bestaat in Kosovo er op gewezen te worden dat dit motief geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en*

Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u in het verleden reeds een psycholoog in Kosovo raadpleegde om uw identiteit te leren kennen (CGVS, p. 3). Uit niets blijkt dat u indien nodig wederom hierop een beroep kan doen."

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat het ontbreken van toegang tot deze behandeling in Kosovo een vorm van vervolging op grond van haar genderidentiteit betreft. Immers onderstreept de Raad dat het loutere feit dat dergelijke behandeling niet voorhanden is in Kosovo geen intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt. Van vervolging of ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet is dan ook geen sprake. Verzoekende partij dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, met name de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), treedt de Raad de commissaris-generaal bij in navolgende motivering: *"Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.*

- Uw identiteit en uw scholing worden hier niet betwist.*
- Uw genderidentiteit noch uw transitie worden hier evenmin betwist.*
- De attesten van de psycholoog en de therapeut in België werden reeds hierboven besproken.*
- Dat u zowel in Kosovo als in België in contact stond met LGBTI+ organisaties wordt niet betwist, maar aan de weergaven van uw relaas hierin kan geen enkele objectieve bewijswaarde worden gehecht.*
- De informatie betreffende de algemene situatie van de LGBTI+ gemeenschap in Kosovo werd reeds hierboven besproken.*
- De foto's en medische documenten uit 2018 vertellen evenwel niets over de omstandigheden waarin dit incident plaatsvond.*
- De foto's van u en uw ex-partner, u als kind met en zonder uw familie, uw vader en u als man tonen enkel dit."*

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.11. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.12. Op 25 oktober 2024 maakt verzoekende partij per aanvullende nota nog een psychologisch attest d.d. 10 oktober 2024, een attest opgesteld door haar sociaal assistent d.d. 24 oktober 2024 en een attest van haar therapeut d.d. 24 oktober 2024 aan de Raad over (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar aanvullende nota ten onrechte tracht aan te wenden om argumentatie te voeren omtrent en kritiek te uiten over een aantal van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven (aangaande haar laattijdige vlucht, haar nalaten een verzoek in Italië in te dienen en de voor haar beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo).

Immers dient te worden gewezen op artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in te dienen niet aanwenden om, dit zonder hierover nieuwe elementen aan te reiken, bijkomende middelen aan te voeren en argumenten op te werpen tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven die reeds eerder in het verzoekschrift hadden kunnen en moeten worden naar voor gebracht.

In artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, wordt namelijk bepaald:

"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.”

Gezien blijkens het tweede lid van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet door verzoekende partijen geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift zijn uiteengezet, gezien de aanvullende nota's zich dienen te beperken tot de hiermede ter kennis gebrachte nieuwe elementen en gezien verzoekende partij middels het onderhavige verzoekschrift omtrent het voorgaande het nodige betoog had kunnen en moeten voeren, wordt met de argumentatie die zij in haar aanvullende nota opneemt om de in de bestreden beslissing opgenomen motieven te ontkrachten, benevens in zoverre deze betrekking heeft op de aangevoerde nieuwe elementen, verder geen rekening gehouden en wordt deze ambtshalve uit de debatten geweerd. Verzoekende partij toont evenmin aan dat de niet eerder door haar aangehaalde informatie die zij citeert in haar aanvullende nota niet reeds aanwezig was op het ogenblik van de opmaak van het verzoekschrift. Verzoekende partij had deze elementen/informatie dan ook reeds kunnen en moeten aanhalen als middelen in het verzoekschrift, *quod non*. Deze in de aanvullende nota aangebrachte rapporten en informatie – met name het rapport *“From paper to practice: Kosovo must keep its commitments to domestic violence survivors, 2023”* van Amnesty International, het rapport *“Serbia/Kosovo: Events of 2023”* van Human Rights Watch en de publicatie *“Praktijkgids: Gendergerelateerde Procedures om Internationale Bescherming (seksueel en gendergerelateerd geweld, seksuele oriëntatie en genderidentiteit)”* van ROELS L. en CASTELEYN L. (Universiteit Gent, 2023) – betreffen dan ook geen nieuwe elementen in de zin van artikel 36/76 van de Vreemdelingenwet en worden eveneens uit de debatten geweerd. De door verzoekende partij ingediende aanvullende nota wordt gelet op het voorgaande enkel in rekening gebracht in zoverre deze betrekking heeft op de in deze nota aangevoerde nieuwe elementen.

Waar verzoekende partij lijkt te betogen dat haar laattijdige vlucht en haar nalaten een verzoek in te dienen in Italië verklaard kunnen worden door haar mentale gezondheidstoestand en in dit verband drie attesten neerlegt van respectievelijk haar psycholoog, sociaal assistent en therapeut, bemerkt de Raad evenwel dat uit de bijgebrachte attesten niet kan worden afgeleid dat zij kampt met dermate ernstige psychische problemen dat zij niet in staat zou zijn geweest om de ernst van haar problemen correct in te schatten en hiernaar te handelen. Uit het attest van haar psycholoog blijkt dat verzoekende partij wordt opgevolgd, doch wordt hierin geen concrete duiding gegeven omtrent haar mentale gezondheidstoestand. In het attest opgesteld door haar sociaal assistent wordt louter gesteld dat verzoekende partij medisch wordt opgevolgd en een hormonale behandeling krijgt. Het attest van haar therapeut maakt ten slotte gewag van PTSD in hoofde van verzoekende partij, doch de Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing inzake deze therapeute mevr. M. G. reeds bemerkte dat zij op de website van *Parts 1.2.3. vzw* enkel gekend staat als therapeut, een titel die niet beschermd is, en bijgevolg dus geen diagnose kan stellen. Verzoekende partij brengt dan ook geen afdoende bewijs bij van de door haar voorgehouden (ernst van haar) psychische problemen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 25 juni 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT